

Енн М. Дібб

Другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

Будь відважний

[В]казівки з книги Ісуса Навина поєднуються, щоб стати могутнім джерелом відваги та сили, і джерело це—віра в Небесного Батька і в Його Сина Ісуса Христа.

Багато разів генеральні авторитети, звертаючись на генеральних конференціях до братів у священстві, починали зі слів, що вони відчують, ніби звертаються до “величезної армії” могутніх провідників священства. Цього вечора я відчую, що стою перед “величезною армією” обраних дочок Бога. Ви обрані рухатися вперед, стоячи поряд з тими доблесними носіями священства у праведності, в ці останні дні. Ви переконливі й прекрасні.

Цього вечора я б хотіла почати з короткого огляду історичного контексту нашої теми, Ісус Навин 1:9: “Будь сильний та відважний[.] Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій у всьому, де ти будеш ходити”.

Мойсей був могутнім пророком, який вивів дітей Ізраїля із землі Єгипетської, де вони були рабами і поклоніння лжебогам позначилося на них. Після 40 років страждань у пустині вони були дуже близько до свого нового дому, де б вони могли стати вільними, щоб поклонятися істинному і живому Богу. Мойсей помер, і Бог покликав Ісуса Навина

бути пророком, який мав завершити цю дивовижну мандрівку.

Ісус Навин був впливовим провідником. У Bible Dictionary (Біблійному словнику) його названо “найблагочестивішим воїном” і сказано, що його ім’я означає “Бог—допомога” (Bible Dictionary, “Joshua”). Його натхненний провід був украй необхідним, бо попереду ще було багато річок, яких треба перейти, і багато битв, в яких треба перемогти, перш ніж все, що пообіцяв Господь дітям Ізраїля, могло здійснитися й прийти.

Господь знав, що у цей час пророку Ісусу Навину і дітям Ізраїля буде потрібна велика сміливість. У першому розділі книги Ісуса Навина Господь кілька разів каже йому “будь сильний та відважний”. Слово *відвага* визначається як “розумова або моральна сила... наполегливо *долати* загрози, страхи чи труднощі і протистояти їм” (*Merriam-Webster’s Collegiate Dictionary*, 11th ed. [2003], “courage”; курсив додано). Завдяки відвазі і послухності, Ісус Навин і діти Ізраїля змогли увійти в землю обіцяну і знайти щастя в Господніх благословеннях.

Ісус Навин та діти Ізраїля жили дуже-дуже давно. Але в наш час ми також намагаємося увійти в “землю обіцяну”. Наша найвища мета—отримати життя вічне з Небесним Батьком. У першому розділі книги Ісуса Навина ми знаходимо чотири вказівки, що допоможуть нам подолати наші перешкоди, завершити свою мандрівку та отримати Господні благословення у нашій “землі обіцяній”.

Перша вказівка: у вірші 5-му Господь обіцяє Ісусу Навину: “Не залишу тебе й не покину тебе”. Ми можемо набратися відваги і сили з цього обіцяння: Господь завжди буде

з нами і ніколи не залишить нас самих. Нас навчено, що Небесний Батько знає і любить кожного зі Своїх дітей. Як одна з Його безцінних дочок, кожна з вас має доступ до Його запевнення і підказок через силу молитви. В Ученні і Завітах ми читаємо: “Будь смиренним; і Господь Бог твій вестиме тебе за руку і дасть тобі відповідь на твої молитви” (УЗ 112:10).

Я вірю цим словам і обіцяю вам, що Небесний Батько справді чує наші молитви й відповідає на них. Але часто вимагається терпіння, коли ми “чекаємо Господа” (Ісаїя 40:31). Чекаючи, ми можемо почати думати, що ми самотні або наші молитви не почуті, або, можливо, ми не гідні того, щоб на них відповіли. Це не так. Я люблю втішаючі слова царя Давида: “Непохитно надіюсь на Господа, і Він прихилився до мене, і благання моє Він почув” (Псалми 40:2).

Не має значення, які труднощі можуть зустрітися у вашій особистій мандрівці, ця перша вказівка з книги Ісуса Навина нагадує нам, що потрібно молитися, бути терпеливими і пам'ятати Боже обіцяння: “Не залишу тебе й не покину тебе” (Ісус Навин 1:5).

Друга вказівка знаходиться у вірші 7, Господь каже Ісусу Навину, що той має неухильно “чинити за всім тим Законом, ... не відхил[яти]ся від нього ні праворуч, ні ліворуч, щоб щастило [йому] в усьому, де [він] буд[е] ходити”. Господь настановляє Ісуса Навина, щоб той неухильно виконував заповіді і не відхилився від Господнього шляху. Президент Говард В. Хантер навчав: “Ісус Навин знав, що його послухність приведе до успіху, і хоч він не знав точно, як саме він досягне успіху, він все ж був упевнений у результаті”. Дійсно, досвід великих пророків, [що знаходиться в Писаннях] був записаний

[і збережений], щоб допомогти нам зрозуміти, як важливо вибрати шлях неухильної послухності” (“Commitment to God”, *Ensign*, Nov. 1982, 57, 58).

Місяць тому я зустрічалася з групою молодих жінок. Я попросила старших дівчат дати пораду новій дівчинці в класі “Вулик”, яка б допомогла їй залишатися вірною і цнотливою у будь-якій ситуації, що може у неї виникнути. Одна молода жінка сказала: “Йдучи коридорами своєї школи ти можеш—хоч краєчком ока—побачити щось таке, що приверне твою увагу, щось таке, що є чимось неправильним. Тебе це може зацікавити, і тобі може захотітися подивитись. Моя тобі порада: не дивись! Я обіцяю тобі: ти пошкодуєш, якщо подивившись. Повір мені і просто дивись прямо перед собою”.

Слухаючи цю молоду жінку, я знала, що чую Господню пораду Ісусу Навину: “Не відхил[яти]ся від нього ні праворуч, ні ліворуч” (Ісус Навин 1:7), яка є слухною і для щоденних ситуацій у ці останні дні. Молоді жінки, уникайте спокус, що оточують

вас, неухильно виконуючи заповіді. Дивіться прямо на свою вічну мету. Друга вказівка нагадує нам: роблячи так, ви будете захищені і буде “щастити [вам] в усьому, де [ви] буде[те] ходити” (Ісус Навин 1:7).

У 8-му вірші ми знаходимо третю вказівку. Тут Господь згадує “книгу Закону” і каже Ісусу Навину, що той має “роздумувати про неї вдень та вночі, щоб додержувати чинити все, що написано в ній, ... і тоді буде щастити [йому]”. Господь настановляє Ісуса Навина і всіх нас читати Писання. Щоденне вивчення Писань, особливо Книги Мормона, закладає надійну основу для зміцнення вашого свідчення про Ісуса Христа і Його євангелію. Воно запрошує Духа у ваше життя. Президент Гарольд Б. Лі сказав: “Якщо ми не читаємо Писання щодня, наші свідчення тоншають [і] наша духовність не поглиблюється” (*Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі* [2001], с. 66).

На сторінках Писань є безліч настанов, обіцянь, порад і нагадувань, які допоможуть нам у нашій мандрівці до “землі обіцяної”. Третя вказівка

Сантьяго, Чилі

спрямовує нас до щоденного читання Писань та роздумів над ними, це допоможе нам знайти процвітання й успіх.

Після того як Господь закінчує говорити до Ісуса Навина, Ісус Навин звертається до дітей Ізраїля. Після його звернення, у вірші 16, діти Ізраїля відповідають на його слова і нам дається четверта вказівка. Вони відповідають: “Усе, що накажеш нам, ми зробимо, і до всього, куди пошлеш нас, підемо”.

Як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, ми маємо можливість взяти на себе таке ж зобов'язання—йти за нашим пророком, Президентом Томасом С. Монсоном, який цього вечора тут з нами. Через молитву і підтвердження Духа кожний з нас може здобути власне свідчення про живого пророка. Це свідчення зростає, коли ми слухаємо його вчення, дотримуємося їх і маємо відвагу застосовувати у щоденному житті.

Слухання і виконання порад нашого пророка відкриють нам доступ до особливих благословень. Послухайте, що сказав Президент Монсон на нашій останній конференції: “Нехай Бог благословить вас. Нехай обіцяний Ним мир буде з вами зараз і завжди” (“Заключні слова”, *Ліягона*, лист. 2009, с. 110). “Великі обіцяння чекають на нас, якщо ми вірні й віддані” (“Стримуй свої почуття, брате мій”,

Ліягона, лист. 2009, с. 69). “Я закликаю благословення небес на кожного з вас” (*Ліягона*, лист. 2009, с. 110).

Я запрошую вас послухати наступного тижня настанови й обіцяння, які буде дано нам через пророка і апостолів. Потім виконуйте четверту вказівку, зобов'язавшись дослухатися до поради пророка і підтверджуючи: “Усе, що накаже [він] нам, ми зробимо, і до всього, куди пошле [те] нас, підемо” (Ісус Навин 1:16).

Зараз ці чотири вказівки—молитися, виконувати Божі заповіді, щоденно вивчати Писання і зобов'язатися йти за живим пророком—можуть здатися чимось незначним і неважливим. Але дозвольте мені нагадати вам вірш з книги Алми: “Але знай, я кажу тобі, що через мале і просте відбувається велике” (Алма 37:6). Якщо ми будемо застосовувати у щоденному житті ці чотири “малі і прості” вказівки з книги Ісуса Навина, вони поєднаються, щоб стати могутнім джерелом відваги та сили, і джерело це—віра в Небесного Батька і в Його Сина Ісуса Христа.

Небесний Батько знає, що наша особиста мандрівка є нелегкою. Щодня ми опиняємося в ситуаціях, які вимагають від нас відваги й сили. Недавня замітка в *Church News* підтверджує цю істину:

“Кілька місяців тому одна вчителька розпочала урок, попросивши

учнів, що підтримували якийсь політичне рішення, стати в кімнаті з одного боку, а тих, хто не підтримує його, стати з іншого боку.

Після того як учні стали кожний на свій бік, сама вчителька стала на бік тих, хто не підтримує те рішення. Вибравши одну молоду жінку на боці тих, хто підтримує його, вона почала нападати на неї та інших її однокласників через їхні погляди.

Та молода жінка, яка була дівчиною спілки взаємного вдосконалення у своєму приході, вистояла проти шаленої критики її вірувань.

[Вона залишалася спокійною], коли на неї напала авторитетна людина” (“What Youth Need,” *Church News* за 6 березня 2010, с. 16).

Ця молода жінка виявила неабияку відвагу на полі своєї битви, яка цього дня відбувалася в її шкільному класі. Де б ви не були і з якими б труднощами не зустрілись, я сподіваюсь, ви знайдете користь від вказівок з книги Ісуса Навина, і зможете повірити Господньому обіцянню: “Будь сильний та відважний[.] Не бійся й не лякайся, бо з тобою Господь, Бог твій, у всьому, де ти будеш ходити” (Ісус Навин 1:9).

Я хочу залишити вам своє свідчення про те, що Небесний Батько знає і любить кожну з вас. Якщо ви звертаєтесь до Нього, Він не залишить вас! Він буде благословляти вас силою і відвагою, які вам потрібні, щоб завершити свою мандрівку назад до Нього. Я вдячна за Писання і великі приклади, які подавав і пророк Ісус Навин. Я вдячна за Президента Монсона, який старається у безпеці вести нас назад до Небесного Батька. Я молюся, як і діти Ізраїля, щоб ми всі увійшли у свою “землю обіцяну” і знайшли спокій у Господніх благословеннях. Я кажу це в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■